

No sport!

2017 február 23. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A közismert történet szerint id?s korában megkérdezték Sir Winston Churchillt?l, vajon mi a hosszú élet titka. **Az agg politikus állítólag kortyolt egyet a whiskyb?l, kifújta szivarja füstjét és így válaszolt: No sport!** Merész asszociációs lánc végén jutottam ehhez a sztorihoz. Lehet ugyanis, hogy a Fidesz hosszú kormányzásának – minden ellenkez? reménykedés dacára – titka éppen ez lesz: No sport!

Egy idegesít? lelemény

Nemzeti ügy ide, pártpolitikai kérdés oda, én bizony nem szeretnék olimpiát Budapesten. Tulajdonképpen máshol sem. Szerintem az olimpia réges-régen elszakadt a coubertini eszmét?l, semmi köze az emberi teljesítményhez. Ha valami emberihez mégis köze van, akkor az a bátorság, hiszen csodálatraméltó merészség, ami az élsportolók némelyikét hajtja, amikor magába tömi a zug- és mainstream gyógyszeripar legsötétebb, legfurább, leggyanúsabb készítményeit…

Továbbá, és ezzel egyébként szoros összefüggésben, az olimpia éppen annyira szórakoztató rendezvény, mint, mondjuk a gyomorhurut.

Viszont szemben egy kreatív hasfájással, az olimpia egy végtelenül unalmas, dagályos, ám decensen konszolidált parádé, amelyen még olyan – esetleg érdekes – sportesemények sincsenek, mint amilyen az iszapbirkózás, vagy a törpehajítás… Unalmasságának megfelel?en, baromi drága, és jellemz? sürg?sséggel teszi tönkre a környezetet, ahol megrendezik.

Mindezeken túl az olimpia rendkívül idegesít? lelemény, mert lényegéb?l ered?en, még külföldre sem menekülhet el?le Churchill kései elvbarátja.

Széles Földtekénken, sehol nem akad olyan kávézó, amelynek teraszán ne zúgna, búgna, zajongna ebben a szörny? id?szakban az olimpiai tévéközvetítés. Esetleg valami két hetes remeteség jelenthet menekvést, de az meg, ugye, azzal a veszéllyel jár, hogy az ember megvilágosodik, aztán blogot indít Messiás 2.0 címen…

Ellenzéki lelkek

Sorolhatnám tovább az érveket, hogy miért is nem akarok én Budapesten olimpiát, de bármeddig is sorolnám, éppen azok a megfontolások nem lennének közöttük, amik az aláírásgy?jt? Momentum Mozgalom mögött állókat motiválja. **Én ugyanis konkréten az olimpiát rühellem, ?k meg Orbánt, aki olimpiát akar.** S mivel Orbán szereti az olimpiát, a Momentum épp ezért nem szereti. S velük együtt, gyaníthatóan nem szereti az a jó negyedmillió budapesti, aki aláírásával tisztelte meg az aláírásgy?jt?ket. (És itt jegyezném meg, hogy szinte bizonyosan nincs az aláírók között olyan idióta, aki ne látná át az aláírásgy?jtés kormánybuktató szándékát, s valóban népszavazást akarna olimpia ügyében.)

Viszont, ha így van, ha az Orbán-gy?lölet mindenféle igazi, személyes megfontolást fölül ír, akkor miniszterelnökünk igazi vátesszé lett. Na, oké, inkább afféle életmód-tanácsadóvá. Bármit mond, az ellenzék az ellenkez?jét fogja tenni, akarni, szeretni. Én még emlékszem arra, amikor a dohánykereskedelem átszervezése kapcsán több ellenzéki bejelentette, hogy akkor ? inkább le fog szokni…

De ne nyissuk most meg azt az izgalmas gondolatsort, micsoda er? és lehet?ség rejlik abban a hatalomban, amivel Orbán az ellenzéki lelkeket uralja! Inkább kanyarodjunk vissza az olimpiához.

Túl a sporton

Szemlátomást némi tanácstalanság fagyasztotta meg a kormányoldal lendületét, hogy akkor most mi legyen. Vannak, akik azt mondják, gyorsan el kell engedni a kérdést, sürg?sen vissza kell vonni a pályázatot, és sietve el kell felejteni az egész olimpiai kezdeményezést, miel?tt ez a viszály erodálni kezdené a kormányoldalt, ne adj isten, maga köré szervezné az ellenzéket.

A harcosabbak szerint nem szabad meghátrálni. ?k azt vallják, álljanak csak bele a kormánypártok a népszavazásba, remélve, hogy – Orbán Viktor szavaival szólva – „lehet-e újra nemzeti ügyet csinálni”, a pártpolitikai kérdéssé vált olimpiai pályázatból. Egyúttal persze a gy?ztes népszavazással rá lehet fordulni egy

gy?ztesnek ígérkez? választásra is.

Kockázatokat és esélyeket latolgatnak a politikusok, méricskélnek és adatokkal szöszmötölnek a háttérmunkások. S elképzelhet?, hogy a miniszterelnök belemen?s attit?djét igazolják a mérések, s nekifutnak, hogy pártpolitikai ügyb?l ismét nemzeti üggyé dagasszák a budapesti olimpia eszméjét.

Elképzelhet?, s én ezt nem szeretném. Elég szánalmas az a nemzet, amelyiknek ilyen ügyei vannak. Nekem például kapásból eszembe jutna pár sokkal érdekesebb nemzeti ügy. S tulajdonképpen ezért írtam ezt a bejegyzést.

Orbánt ugyanis, egyebek mellett azért kedveljük, mert képes kiemelkedni egy-egy zártnak t?n? helyzetb?l. A Fidesz elvileg képes arra, hogy ne ragadjon bele az olimpiai legyen-ne legyen küzdelembe, mint az ellenzék az Orbán-gy?löletbe. Mondhatná azt is: kár érte, de, ha már így alakult, nézzünk egy másik nemzeti ügyet, keressünk egy másik projektet, ami megkérd?jelezhetetlenül kifejezi a nemzet egységét, sikerét, jöv?képét. És még az is lehet, hogy ez alkalommal a kormányzati ötletemberek eltalálnak valami szívet melenget?t, lelket felemel?t, hosszú távon is támogathatót. Túl a sporton is akad ám efféle…

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló